

In res je to, a vendar nočejo tega sprevideti znane, prebisane butice, znanih slovenskih prvakov.

Zato, kmet, voli pri prihodnjih volitvah take može, ki bodejo za tebe, ne pa za sebe, tudi ne za druge stanove, ki bodejo resno delali za tvoj blagor, ne pa igrali glavne vloge pri veselih žaloigrah deželne zbornice!

Vojska med Rusi in Japonci.

Baltiško brodovje.

Kakor smo zadnjič omenili, je napadlo baltiško brodovje na poti v Azijo barke angležkih ribičev, misleč, da so japonske vojne ladje. Poveljnik brodovja, admiral Rošdestvenski, trdi, da so bile med barkami ribičev japonske torpedovke. Angleži so na to mobilizirali brodovje sredozemskega morja in v obče se je mislilo, da bodejo zabranili ruskim ladjam daljno vožnjo na bojišče. Gospodje Angleži so pa seveda morali računati tudi z Francosi, kateri bi bili v slučaju vojne gotovo pomagali Rusom. Radi tega so dovolili, da nadaljujejo ruske ladje svojo vožnjo. Ruske ladje so na to 1. t. m. zapustile luko Vigo, kjer so se bile morale par dni vstaviti. Samo štirje mornarski oficirje, ki so bili krivi s popada z ribiči, morali so iztopiti. Tem se bode treba zagovarjati pred sodiščem, sestavljenim iz ruskih in angležkih sodnikov.

Port Arthur.

Po japonskih uradnih poročilih bliža se obleganje te trdnjave h koncu. Japonci bombardirali in naskakovali so v zadnjih dneh trdnjavo in mesto iz morja in iz suhega posebno ostro. Mesto je skoraj že razvalinam enako. Poveljnik trdnjave, zares junaški general Stössel, je bil baje zadnje dni ranjen na nogi. Ruske ladje, ki so v luki pred trdnjavo, so od japonskih krogel težko poškodovane. Trdnjava se bode morala na skorem vdati. Baltiško brodovje bode prišlo gotovo prepozno na bojišče.

Položaj pri Mukdenu.

Pred bitko pri Liaojangu — konec septembra — bili so Japonci močnejši kakor Rusi. Naskočili so tesar ruske utrdbe. Rusi so se sicer morali umakniti proti Mukdenu, a Japonci so imeli kot napadniki velikanske izgube. Štiri tedne poznej je Kuropatkin — sicer proti svoji volji in proti svojemu prepričanju — napadel Japonce. Prišlo je do bitke ob reki Šaho, ki je trajala 10 dni. V tej bitki so zopet imeli Rusi grozovite izgube. Obe vojski — vsaka ima več, kakor 200 tisoč mož — si stojite od 20. p. m. nasproti in ste od en druge oddaljene komaj par kilometrov. Sedaj se ne upa niti en, niti drugi napasti svojega sovražnika, dobro vedoč, da je izgubljen, ako nima dovolj rezerv. Kakor poročajo najnovejši brzjavci, dobili so Japonci 60 tisoč mož pomoči, s katerimi so posebno čete svojega desnega krila pomnožili. Tam so začeli Japonci z ostro kanonado in Rusi so prepričani, da je to začetek zopetnega spopada.

Ako bodejo Japonci naskočili Ruse, ki so se tu potem bode gotovo v par dneh poročal brzjavci o velikanskih japonskih izgubah, saj mora vojskovo kateri naskoči svojega nasprotnika, ki je oborožen s sedajnim orožjem, računati že v naprej z velikimi izgubami.

Slika iz boja.

O groznem prizoru v bitki pri Liaojangu, poročajo sibirski časopisi. Pri nepričakovanem napadu na poncev, ki so bili skriti v nekem prosu, je bilo sse! od enega regimenta ranjenih in ubitih skoraj dva tisoč mož. Od šestih kompanij ostala sta samo po obče moža čila in zdrava. Kompanija stotnika (hauptmann) Š. je bila popolnoma uničena. Stotnik Š. se je, sicer ranjen, edini rešil. V noči po tej bitki pa je stotnik kojega obnašanje se je zdelo njegovim tovarišem ben takoj po bitki nekako čudno, odišel in nihče ni slovedel kam. Neki tovariš ga je šel iskat. Našel ga je na bojišču, kjer so ležali mrtvi še ne pokopani, ki se niso niti ne Japonci, niti ne Rusi upali tje. Stotnik je sedel na nekem kamenu. Pred njim pa je ležala njegova mrtva kompanija, katero je znosil samož na kupe. Tudi njegova dva mlada poročnika (Lehmann) sta bila med mrtvimi. Ko je stopil tovariš k njemu, je zakričal stotnik: „Kaj, kaj porečejo sepo moji ljudje, ker ne ležim med njimi? Kaj, meni, moj jazljivcu, ki nisem pešteno padel v boju?“ Tovariš je prijel stotnika mirno za roko, ta pa ga je stisnil od sebe. Začel je bloditi. Mislil je, da še je vedno v boju, kričal je na ves glas: „Ste vsi tukaj moji dečki? Vodja Manin za menoj! Naprej! Naprej!“ — Potem zopet je začel šteti mrtve vojake svoje kompanije, jih prijazno nagovarjati. Še le s silo so odpeljali stotnika od njegove mrtve kompanije, stotnika, ki mu je sicer prizanesla smrt, kateri pa je prišel vsake duševnega in telesnega napora ob pamet.

Spodnještajerske novice.

Slovenski kmetje! Obstrukcija slovenskih poslancev v deželnem zboru se nadaljuje. Za to brezveselno počenjanje zastopnikov slovenskega kmeta bode moral plačati kmet zopet tisoče in tisoče. Gospod „kmečki“ poslanci, kmetu se nikakor ne pomagajo političnimi hujskarijami, pač pa z resnim delom. Nemški poslanci hočejo delati za ljudstvo, prisiljeni tudi Vaše poslance slovenski kmetje, da bodejo delovali, ne pa igrali za Vaš denar v deželni zbornici. Medije, katere morate plačati Vi. Kmetje, politiki, draga, denarja pa malo! Spodnještajerski deželni poslanci jemljejo pravico v deželnem zboru zastopniki spodnještajerskih kmetov in sicer njemu v škodo, sebi v korist! Seveda piše dohtarski list z dne 8. t. m. po imenu „Domovina“, da „iz vseh strani Spodnještajerske prihajajo mnogobrojne brzjavke, kjer občine, društva in posamezniki poslancem izražajo popolno zaupanje v zadevi obstrukcije v deželnem zboru.“ Gledè te trditve bi se smejale zares skoraj že kokoši! Da, dohtarji, popi in prvaški agenti, ti se